



ת"פ 56283/02/15 - מדינת ישראל נגד אחמד עמלה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 56283-02-15 מדינת ישראל נ' עמלה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אחמד עמלה (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אורית קליינפלד

הנאשם - הובא - וע"י ב"כ עו"ד שאדי גאנם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום בעבירות של התפרצות למגורים לבצע עבירה בצוותא לפי סעיפים 406(ב) + 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); היזק לרכוש במזיד בצוותא לפי סעיף 452 + סעיף 29(א) לחוק; גניבה בצוותא לפי סעיפים 384 + 29(א) לחוק; כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (**2 אישומים**) ; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק -בנסיבות המפורטות בכתב האישום.

2. ביום **7.9.15** ביקש הנאשם לחזור בו מכפירתו, הודה בכתב האישום והורשע בגינו.

לעניין העונש- טענו הצדדים באופן פתוח.

3. ב"כ המאשימה ציינה בטיעוניה לעונש כי הנאשם יליד 1988, שהודה בטרם נשמעו עדי התביעה, והורשע בכתב האישום. עבירות אלה הינן חמורות והערך המוגן בהן הוא שמירה על רכושו וקניינו של אדם.

בעבירות שביצע טמון פוטנציאל סיכון הואיל וכשפורץ מופתע- עלול להיווצר אירוע אלים ע"י מי מהצדדים.

לגבי עבירת השב"ח- מדובר בערך של שמירה על שלטון החוק, ביטחון העוסקים בכך, ועל ביטחון הציבור כולו.

עמוד 1



מתחם הענישה בתיק מורכב ממספר מתחמי ענישה -הראשון להתפרצות לבתי מגורים ועבירת הגניבה הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. השני לעבירת השב"ח-הנע בין מע"ת ל-6 חודשי מאסר.

לאור האמור, מתחם הענישה הכולל בנסיבות אלה, נע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

לנאשם שתי הרשעות קודמות -משנת 2008 בגין כניסה לישראל שלא כחוק, ומשנת 2011-כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר ועבירות רכוש ברכב.

העבירה דנן בוצעה מספר ימים לאחר שפג תוקפו של התנאי.

אין נסיבות שמצדיקות סטייה לקולא בעניינו ממתחם הענישה, אדרבא- יש להחמיר ולהעביר מסר בענישה בהתאם לחומרת עבירות אלה בהן יש פגיעה גם בפרטיותו של אדם, לצד פגיעה ברכושו.

המתלוננים לא פוצו ע"י הנאשם עד כה.

יש להשית אף ענישה נלווית של מע"ת משמעותי, קנס, ופיצוי למתלוננים.

ב"כ הנאשם טען מאידך- כי הנאשם הודה טרם ניהול הוכחות, הינו צעיר בן 26, וביצע את עבירות הכניסה לישראל לצורך פרנסה בלבד.

הנאשם לא ביצע את עבירות ההתפרצות לבדו, אלא עם אדם נוסף, שגם לו חלק בעבירות והנאשם לא נטל את הרכוש שנגנב.

הנאשם נכנס לתחומי המדינה כדי לפרנס משפחה בת 4 נפשות, לאחר שאביו לקה במחלה קשה שמנעה ממנו לפרנס את משפחתו, וכך הנאשם הוא הבוגר שמפרנס את אחיו ואחיותיו ונאלץ לעבור על החוק כדי לעשות כן.

בחודש פברואר מתעתד הנאשם להתחתן, ועל כן יש להתחשב כך ולא להחמיר בענישתו.

כמו כן מבוקש שלא להטיל עליו קנס הואיל ומצבו הכלכלי קשה, ולראיה- נכנס לישראל שלא כחוק על מנת להתפרנס.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להקל עם הנאשם.

הנאשם הוסיף כי הוא מצטער.

4. הכרעה

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות חמורות בהן פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלטון החוק וסיוע לעוסקים במלאכת אכיפת החוק, כמו כן פוגעות בזכות לקניין, בזכות לפרטיות ובביטחונם האישי של אזרחי המדינה.



בנוסף, במעשיו שבוצעו על רקע היותו שווה בלתי חוקי בישראל- פגע הנאשם בריבונות המדינה ובכלל זה בזכותה לפקח על הנכנסים ויוצאים בגבולותיה.

בכל הנוגע לעבירות הרכוש, עמד בימ"ש העליון על חומרתן הרבה בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (לא פורסם, מיום 30.12.08), וקבע בעניין זה כדלקמן-

"אין צורך להכביר מילים על נפיצותן, חומרתן והנזק הנגרם לציבור מעבירות הרכוש כדוגמת זו שביצעו המשיבים. לגישתי, כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים רק כ'עבירות נגד הרכוש' (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית, זאת מאחר ושהפריצה לביתו של אדם טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב אלא גם צער ועוגמת נפש הנגרמים לקורבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין המדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד, הגדרת עבירות אלו כ'עבירות רכוש', נותנת תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה - לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו הפוגעות במהות המתמצית באמירה: "ביתו של האדם - מבצרו". ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר בטחון ממלאת את לבו, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי - משפחתי השמור ביותר של האדם".

לחומרה זו מתווספת העובדה כי הנאשם ביצע את עבירות הרכוש בהיותו שווה בלתי חוקי בישראל, המהווה לכשעצמה פגיעה בביטחון הציבור כולו.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלות כי עבירות הרכוש בוצעו בצוותא עם אדם נוסף, כאשר חלקו של הנאשם הינו מרכזי ושווה לחלקו של האחר (סעיף 40ט(א)(2) לחוק), תוך תכנון מוקדם (סעיף 40ט(א)(1) לחוק), וגרימה לנזק כספי ורכושי למתלוננים, כאשר מן הבית נגנבו מכשיר טלפון נייד, מפתחות מכונית, ותכשיטים, וכן הנזק לרכוש הינו עיקום מסגרת חלון, לצד פגיעה בפרטיותם (סעיף 40ט(א)(4) לחוק).

לא אחת עבירות רכוש מסוג זה של התפרצות לבית מגורים, מסלימות תוך כדי ביצוען לכדי עבירות אלימות אם מצד בעל הבית המנסה להגן על רכושו וחיייו ואם מצד העברין שאינו בוחל באמצעים על מנת לבצע זממו ולהימלט מהמקום, כך שהנזק הצפוי עלול היה להיות חמור הרבה יותר ולהביא לפגיעות בגוף ואף בנפש (סעיף 40ט(א)(3) לחוק).

לפי המפורט בכתב האישום, ביום 28.9.14, בעת ששהה בישראל שלא כחוק, ללא אישור עבודה, כניסה או שהייה, התפרץ הנאשם בצוותא עם אחר לבית בכפר סבא בכך שפתחו את חלון חדר השינה, תוך עיקום מסגרת החלון, ונכנסו לבית.



בנסיבות אלה נטלו השניים תכשיטים, מכשיר מסוג אייפון 4, ומפתחות רכב של המתלוננים.

ביום **20.2.15**, בעת ששהה בישראל שלא כחוק, ורכב על אופנים בתל אביב, התבקש הנאשם ע"י שוטר שעצר לידו בניידת משטרה -להזדהות. בתגובה ברח הנאשם ברכיבה על אופניים מהשוטר.

פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים הינה ברף הנמוך-בינוני, מקום בו מחד גיסא מדובר בשני אישומים שבוצעו בהיותו שב"ח, כאשר באישום הראשון התפרץ לבית ביד עם אדם נוסף, תוך תכנון מוקדם (**סעיף 40ט(א)(1) לחוק**), תוך גרימת נזק לרכוש, וגניבה של חפצים יקרי ערך. באישום השני ברח משוטר כשהתבקש להזדהות.

מאידך, לא מדובר בנזק גדול בפועל, ואין שימוש בנשק או באלימות.

כיוון ששני האישומים בהם הורשע הנאשם אינם מהווים אירוע אחד, אלא אירועים נפרדים, בזמן במקום ובנסיבות, הרי שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום (**סעיף 40יג(ב) לחוק**).

מתחם העונש ההולם בעבירות התפרצות וגניבה בהן הורשע הנאשם נע בין **10-28 חודשי מאסר**, לצד ענישה נלווית, ומתחם הענישה בעבירת שהייה בלתי חוקית נע בין **חודש עד 6 חודשי מאסר**.

לאור האמור, מתחם העונש ההולם הכולל בגין העבירות בהן הורשע הנאשם באישום הראשון נע בין **12-36 חודשי מאסר בפועל**.

מתחם הענישה הכולל לגבי עבירות נשוא האישום השני, נע בין **3-6 חודשי מאסר** שיכול וירוצו בעבודת שירות.

מנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי הגם שהנאשם צעיר כבן 27, הריהו בעל עבר פלילי בעבירות בהן הורשע בתיק דנן- כניסה לישראל שלא כחוק, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בנוסף לעבירות גניבת רכב, כל זאת מהשנים האחרונות **2008** ו-**2011 (סעיף 40יא(11) לחוק)**, ואף הוטל עליו מאסר לא מבוטל בפועל.

יתרה מכך, מטעונו ב"כ המאשימה עולה כי העבירות בתיק זה בוצעו מיד בסמוך לאחר תום תקופת התנאי שהושת על הנאשם בתיק האחרון בו הורשע בשנת 2011, באופן המחזק את החשש מפני מסוכנותו של הנאשם והצורך בהרתעתו מלשוב ולבצע את אותן עבירות פעם אחר פעם.

לאור האמור, הרי שיש להחמיר בעונשו הן מטעמים של הרתעתו האישית בהתאם **לסעיף 40 לחוק**, והן מטעמים של צורך בהגנה על שלום הציבור בהתאם **לסעיף 40ה לחוק**, נוכח העובדה כי הנאשם שב ונכנס לישראל שלא כחוק, כשהוא מלווה עבירה זו בביצוע עבירות פליליות נוספות, לא כל שכן בימים אלה של מתיחות ביטחונית ניכרת במחוזותינו.

למרות שהנאשם הביע צער על מעשיו בפני בימ"ש, הרי הוא חוזר לסורו פעם אחר פעם, באופן המלמד כי אין



מורא הדין עליו, ואף לא עשה דבר על מנת לפצות את המתלוננים עד כה, ולתקן את שקלקל, בין בהשבת הגניבה, ובין בתשלום בעין בגינה למתלוננים (סעיף 40א(5) לחוק).

עם זאת, יש לשקול לקולא את הודאת הנאשם בטרם שמיעת הוכחות שהובילה לחיסכון זמן שיפוטי יקר (סעיף 40א(6) לחוק).

אשר על כן, בנסיבות אלה נוכח עברו הפלילי, חומרת העבירות דנן ונסיבות ביצוען, הודאתו וגילו, יש להטיל על הנאשם מאסר ממושך, מאחורי סורג ובריח, לצד מע"ת ארוך והטלת קנס ופיצוי משמעותיים למתלוננים, ענישה שיהיה בה כדי לאזן את השיקולים בעניינו ולקיים את עקרון ההלימה שבחוק.

5. לאור האמור, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן 25 חודשים - בניכוי ימי מעצרו מיום 20.2.15.
- ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור על עבירות רכוש.
- ג. מאסר על תנאי בן 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור על עבירות על חוק הכניסה לישראל.
- ד. קנס בסך 2,500 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום 1.3.16.
- ה. פיצוי למשפחת דונסקי בסך 2,500 ₪ שישולם עד ליום 1.2.16.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ו, 17 נובמבר 2015, במעמד הצדדים.